

[Handelsministeren.]

hensyn til her. Jeg har også forstået, at nogle af ordførerne har været tilfredse dermed. Det har man altså prentet ned i lovforslaget her.

Jeg har også forstået efter at have læst bemærkningerne ved tidligere behandlinger her i folketinget, at man hæfter sig en hel del ved kapitel III, om nordisk patentansøgning. Hr. Holm Tved spurgte mig, om kapitel IIIs ikrafttræden. Det er rigtigt nok, at vi kan sætte loven i kraft, når vi har vedtaget den her, men med hensyn til kapitel III står det åbent, indtil vi i de 4 nordiske lande er enige om dets ikrafttræden. Det er min opfattelse, at de øvrige nordiske lande er ved at tilendebringe arbejdet. Så vidt vi ved, har man i den svenske rigsdag taget stilling til kapitel III, og jeg tror, at man i Norge og i Finland er ved at tage stilling dertil, og at det vil ske i løbet af forholdsvis kort tid, hvis man ikke allerede har afgjort det.

Kapitel III tilsigter at gøre de 4 nordiske lande til en enhed på dette område. Arbejdet i Nordisk Råd og i det hele taget går ud på, at vi på visse områder får en fælles lovgivning, ikke for at genere disse landes borgere, men vel snarere for at gavne dem og også erhvervslivet. I Nordisk Råd har man jo behandlet dette kapitel III eller det udkast, som var grundlaget for kapitel III, og jeg vil gerne tilføje, at 4 komiteer i de 4 nordiske lande i 9 år har arbejdet med problemet, og man er blevet enig, og nu vil man altså gerne have, at de 4 parlamenter tager stilling til, hvad i og for sig alle parlamentarikere i Nordisk Råd, eller så godt som alle — jeg tror, kun 2 var imod — var enige om at vi skulle gennemføre.

Når vi gerne ville have denne ensartethed i denne lovgivning, er det ikke for at genere. Jeg forstår ikke betænkelighederne. Jeg kan godt se, at Industrirådet og Landbrugsrådet nærer visse betænkeligheder, og der kan måske også blive en vis arbejdsbyrde, det skal erkendes, men jeg tror alligevel ikke, betænkelighederne er så store, som der er givet udtryk for, og jeg vil gerne tilføje, at der i hvert fald ikke er ment noget uvenligt fra vor side over for industrien. Når vi tilsigter en fælles lovgivning,

er det vel netop for at gavne, derved at man ikke som i dag, hvis man skal have et patent godkendt i 4 nordiske lande, skal søge det i hvert af landene, men kan nøjes med at gøre det i ét land. Jeg tror også, at det, hvis vi engang skal ind i et større europæisk fællesskab, vil have sin betydning, at vi har en fælles lovgivning her.

Både hr. Ib Thyregod og hr. Knud Thomsen, og jeg tror også hr. Poul Antonsen, talte noget om næringsmidlerne, og det er rigtigt nok, at næringsmidler og lægemidler fortsat vil være udenfor, og inden vi lader dem gå ind under lovens bestemmelser, hvis lovforslaget en skønne dag bliver til lov, må vi forvente, at der går et antal år. Det vil ikke være let for mig at sige, hvor mange år der går; men der vil i hvert fald gå flere år.

Hr. Ib Thyregod spurgte mig, om det nu var meningen, at lovforslaget skulle forceres igennem, idet vi har foreslået, at loven skulle sættes ikraft til 1. januar 1968. Det har man gjort i de 3 øvrige nordiske lande, og derfor gør vi det samme her i vort lovforslag. Men jeg vil gerne tilføje her, at det må endelig ikke forceres igennem. Den tid, udvalget ønsker til udvalgsarbejde, skal udvalget naturligvis have. Vi så gerne fra handelsministeriets side, at vi kunne bringe det i orden inden 1. januar 1968, men det skal erkendes, at der er ikke lang tid til 1968; og man skal naturligvis have den tid, der er nødvendig.

Hr. Knud Thomsen kom ind på lovforslaget om arbejdstageres opfindelser og spurgte, om dette område i det hele taget ikke burde høre hjemme i en anden lovgivning. Det er min opfattelse, og handelsministeriets, at det hører hjemme her, men jeg er da villig til, at vi under udvalgsarbejdet ser nærmere på det. Jeg tør i hvert fald ikke afvise den tanke, som hr. Knud Thomsen har rejst her.

Hr. Knud Thomsen og hr. Poul Antonsen var også inde på en del spørgsmål af mere teknisk art, som jeg mener vi må se lidt nærmere på i udvalget.

Hr. Poul Dam talte om lovforslaget om hemmelige patenter. Han mente ikke, dette lovforslag var nødvendigt, og talte om, om ikke det i og for sig modsagde det, der står i patentlovsforslagets § 1, stk. 2. Jeg